

der skal til, kunne anvendes til det Formaal. I denne Henseende have vore Forskere været ligesaa forsynlige som Demokraterne i Amerika, men deres demokratiske Efterkommere synes ikke at gaa i samme Retning. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) førte et Forsvar for de separate Fonds, som jeg ikke havde ventet at faae at høre af ham. Han vilde have, at Tilskudene til Realskolerne skulle henvises til de lærde Skolers Fond. Det samme ærede Medlem, der vil have alle disse Fonds ophævede, henviste paa samme Tid til en saadan Fond. Der er dog noget Betyndeligt heri. Men han gjorde endnu noget Andet (Winther): Det var en midlertidig Foranstaltning! Saa, men saa kom det ærede Medlems Korrektiv til denne midlertidige Foranstaltning; det var denne Kommission, der skulde nedsættes, og han syntes endog saa i den Tid, en saadan Kommission skulde arbejde, at ville gaa overordentlig velvillig tilværks; men det ærede Medlem er jo aldeles ude af Forstaaelse med sine sædvanlige Meningsfæller, naar han gjør et saadant Forslag; thi hvad har en saadan Kommission egentlig Andet at betyde, efter hvad vi sædvanlig høre her i Thinget, end at det skal være en Anstalt til at skyde den hele Historie ud og til at sørge for, at der ikke kommer Noget ud deraf. Det høre vi jo altid, naar der er Tale om at nedsætte en Kommission, at den skal komme tilstede for at standse hele den paagældende Sag. (Th. Nielsen: De parlamentariske Kommissioner gjøre en Undtagelse!) Det ærede Medlem tror, at de parlamentariske Kommissioner skulle være saa meget bedre; jeg tror, jeg kan ganske rolig henvise til den sidste, der var nedsat, jeg tror ikke, at Resultatet af den var bedre. Det, jeg egentlig ønskede nærmere at udtale mig om, er Forslagene under Nr. 38 og 41, der angaa Spørgsmaalene om et forøget Tilskud til det lgl. Theater og om Forrentningen af Theatrets ældre og nyere Byggelæb. Dersom Thinget negter Tilskudet eller Udringsforslaget under Nr. 38 og vedtager Forslaget under Nr. 41, og dersom det skulde blive Resultatet af det Udvalgs Arbejde, der er nedsat angaaende Theateroverstridelse, da den tidligere Kultusminister skulde blive idømt en klækelig Bøde for disse Overstridelse, vilde jeg tillade mig at henstille til den ærede Kultusminister, om han ikke kunde forandre Overkriften over det kongelige Theater, om han ikke i Stedet for det, der nu staar: „Folket reiste denne Bygning“, kunde sætte, at Kjøbenhavns Kommune plus (En Stemme: Sorø Akademi!) — nei, Sorø Akademi har ikke Noget dermed at bestille; thi Tilskudet derved kommer Theatrets Kunstnere til at betale — men altsaa Kjøbenhavns Kommune, Theatrets Kunstnere, forskellige Private og en tidligere Kultusminister reiste Mar det og det denne Bygning, thi det vilde dog i Virkeligheden være det, der skete. Dersom de negte Forslaget under Nr. 38 og ved-

tage Forslaget under Nr. 41, vilde der ud af den ved Theatrets Kunstneres Flid og Dygtighed tilveiebragte Indtægt i Tidens Løb komme Dækning for det Tilskud, som Sorø Akademi har givet. Det gaar ikke med det som med Tilskudet til Havnene, at det er rentefrit. Nei, det skal forrentes og afdrages, og ikke blot Tilskudet til Theateret, hvori der spilles, men ogsaa Gjælden paa det Theater, som er nedreven, skulle de betale. Skulle vi saa være enige om, at yde Sandheden Vren og forandre Indskriften paa den Maade, jeg har nævnt. Jeg skal slutte med at sige ligeoverfor den ærede Ordfører, at naar han atter i Aften har gjentaget, hvad han tidligere har sagt, at de aandelige Interesser aldrig ville savne Understøttelse i det danske Folkething, saa er der en ganske fortreffelig Maade, hvorpaa han og hans Meningsfæller kunne belægge deres Ord, og det er ved at stemme for Forslaget under Nr. 49, der angaar et Tilskud af Statskassen til Universitetet af 100,000 Kroner. Saa er det begyndt strag, og saa er det ikke sludt ud i en uvis Fremtid, naar denne Omhu hos disse Institutioner skal komme til at vise sig i Praxis.

Octavius Hansen: Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) udtalte, at Grunden til, at han ikke vilde, at Kommunitetet skulde gjøre noget Tilskud til den botaniske Have, var den, at man ønskede, at de forskellige separate Fonds skulde holde sig strengt til de Formaal, hvortil de vare henlagte. Den ærede sidste Læser (Anstjær) har nu paavist, hvorledes man ikke opretholder dette Princip med Hensyn til Sorø Akademi. Men naar det ærede Medlem (Th. Nielsen) og hans Venner, det ærede Flertal her i Salen, ere saa æmne for det oprindelige Niemed med Kommunitetet, som er at komme trængende Studerende tilgode, saa er det lidt løstligt, at de samtids med at negte dette Tilskud til Universitetet, ogsaa ville negte at give de Bevillinger, som ere forlangte til direkte Understøttelse af de Studerende. Man vil holde paa Kommunitetet for at give til de trængende Studerende; men naar der kommer Forslag dertil, negter man det eller nedsætter man Understøttelsen i et meget betydeligt Omfang, uagtet det er Gud og hver Mand bekendt, at der indkommer langt flere Ansøgninger om disse Stipendier, end der kan efterkommes, og det fra meget værdige Trængende. Da man ifjor traf den Ordning, at Universitetet for det Finantsaar, der da omhandlede, skulde bære sit eget Understud, gav man ganske bestemt Anvisning paa, at fremtidig skulde der være Tale om, at Statskassen skulde dække det Understud, der fremkom. Nu er den høitærede Kultusminister fremkommen med Forslag om ikke at lade Universitetet, men Statskassen bære en Del af det Understud, der er fremkommet; men heller ikke herpaa kan man gaa ind. Man har fremsat sit Standpunkt aldeles bestemt, og